

SĂPĂTURILE ARHEOLOGICE DE LA FIERBINTI-MALU ROŞU, JUD. IALOMITA

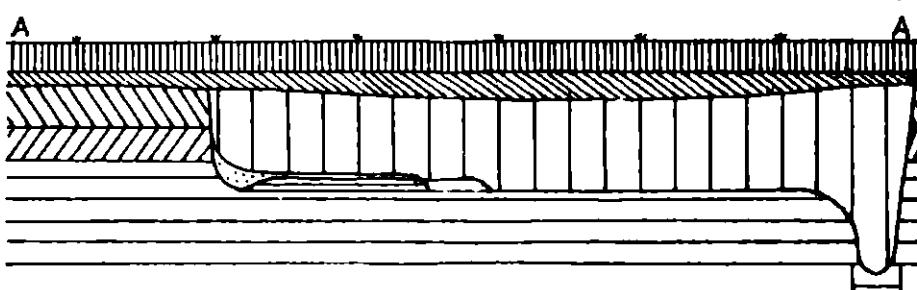
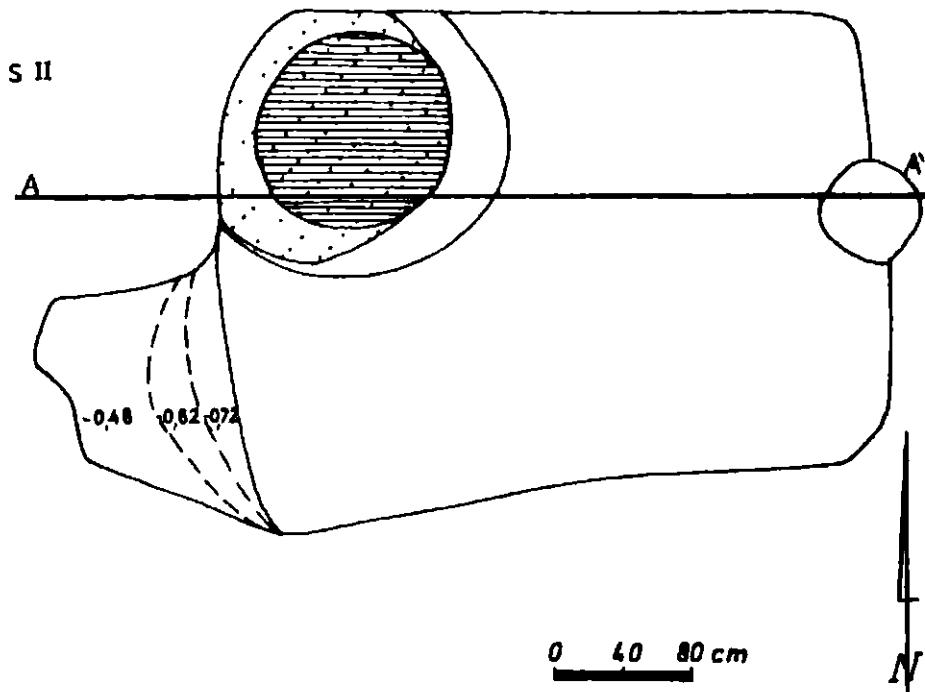
de BOGDAN FILIPESCU

Stațiunea arheologică Fierbinți-Malu Roșu, identificată în cursul unei perioadă, efectuată în primăvara anului 1976 de către semnatărul acestor rânduri împreună cu Done Serbănescu, directorul Muzeului din Oltenia, a fost înregistrată sub nr. 0187 în evidență fostului O.P.C.N.-Ilfov. Cercetarea sistematică a început în anul 1979 cu fonduri puse la dispoziție de Consiliul Național al Apelor, beneficiarul unei lucrări de hidroameliorații pe râul Ialomița în zona comunelor Drăgu și Fierbinți.

Marterul de eroziune ocupat de stațiunea arheologică are o suprafață de circa 4 ha, este de formă unei semiluni orientată cu concavitatea spre sud și are o înălțime media de aproximativ 5 m față de vîstul lunghișorului. Popina are pantile terasate și este udată de apele Ialomiței pe laturile de vest și nord-vest. Suprafața stațiunii este plană, cvasiorizontală și cuprinde circa 3,5 ha. Perioada din 1976 a permis identificarea unei aşezări medievale. De asemenea, au fost recoltate fragmente ceramice datează din perioada sec. VI-VII e.n.

Campania 1979 a confirmat și completat cercetarea de suprafață. Astfel, a fost identificată necropola medievală a aşezării, dispusă în treimea de nord a popinii și au fost surprinse elemente de cultură materială din epoca bronzului, din a doua epocă a fierului și din sec. al III-lea al erei noastre.

În 1980 am început secțiunea S II, orientată est-vest, lată de 2 m și lungă de 120 m, perpendiculară pe secțiunile S I și S III, deschise în anul precedent. Săpătura a dus la interceptarea a 15 complexe, dintre care 13 au fost epuizate. Dintre acestea merită să subliniem cele 6 gropi din sec. al III-lea e.n., amplasate la 4-5 m una de alta și orientate pe un săr între est-vest, aproximativ paralel cu marginea terasei. Gropile sunt de tip tronconic și au adâncimi cuprinse între 1,10 m și 1,60 m măsurate de la căpăciunile. În general au fost arse și au folosit la depozitarea provizoriilor. Pe fundul lor s-au găsit, alături de mult material osteologic, fragmente ceramice caracteristice sec. al III -lea e.n. Am identificat bune de sârăchini și castroane din pastile penuzie fină, lucrate la roată și fragmente de amfore cu torși profilate². Este interesant de remarcat faptul că gropile nu au fost colmatate complet în sec. al IV-lea și al V-lea, decarece, în umplutura astăză pe la mijlocul lor, în două dintre ele am găsit fragmente ceramice din sec. VI-VII e.n. lucrate cu mîna. Una dintre gropi a fost căpăcuită de o locuință din

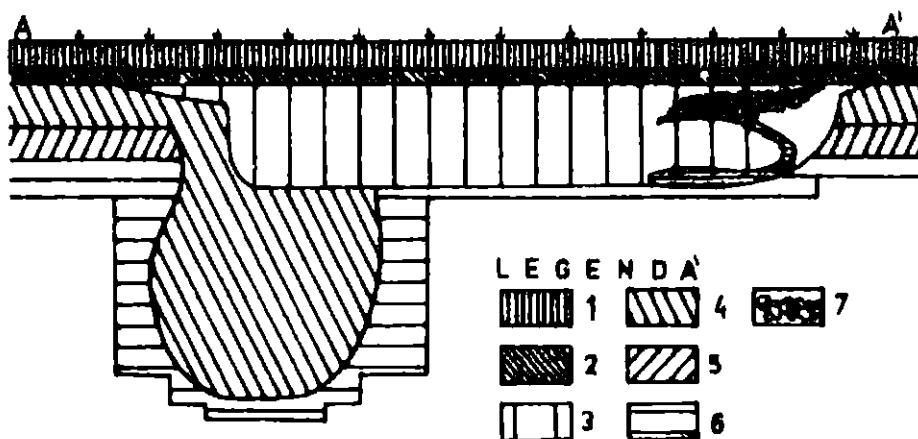
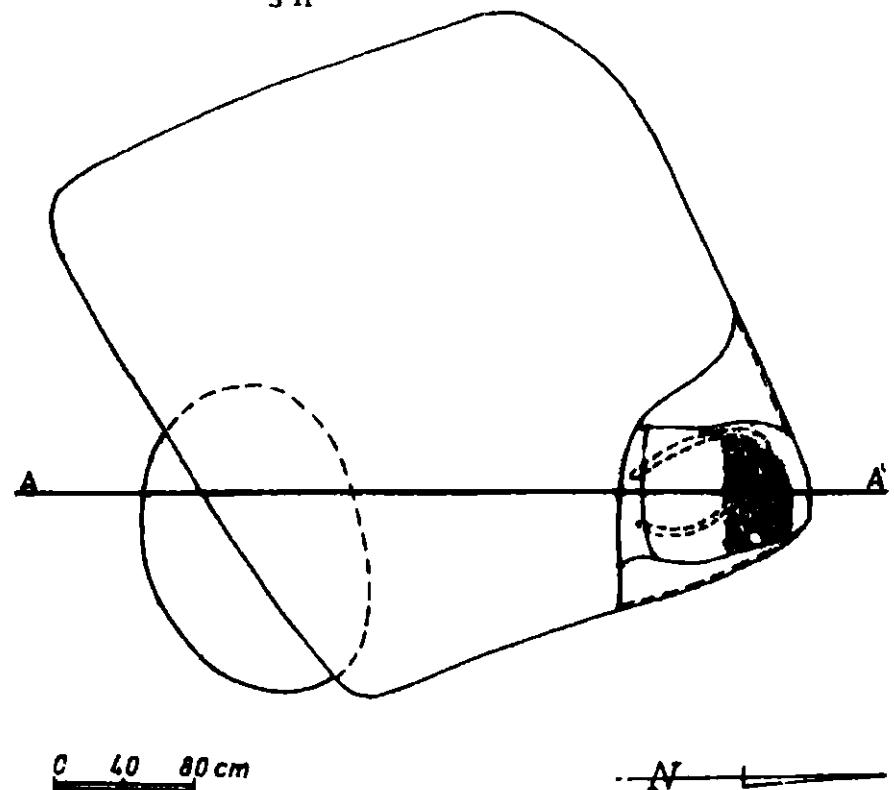


L E G E N D A

- | | | | | | | | |
|--|---|--|---|--|---|--|---|
| | 1 | | 3 | | 5 | | 7 |
| | 2 | | 4 | | 6 | | 8 |

Pl.I.-Locuință medievală (plan + profil); 1, pămînt arabil; 2, pămînt cenușiu compact; 3, umplutură locuință; 4, pămînt cenușiu-brun; 5, pămînt brun; 6, pămînt galben steril arheologic ; 7, cenușă; 8, vatră acoperită cu cenușă.

S II



Pl.II.-Locuință din sec.VI-VII e.n. (plan+profil); 1, pămînt arabil; 2, pămînt cenușiu compact; 3, umplutură locuință; 4, pămînt cenușiu-brun; 5, pămînt brun; 6, pămînt galben steril arheologic; 7, pietre lipte cu bulgări de pămînt.

sec. VI-VII e.n., de tipul semibordei. Podeaua locuinței se găsește la aproximativ 0,75 m sub nivelul solului actual. În interior, în colțul de NE a fost descoperit un cupor, de formă ovală, cu axul mare de circa 0,80 m. Înălțimea maximă a bolții probabil că nu a depășit 0,30 m, iar lungimea axului mic a fost de 0,40 m. Cuporul a fost acoperit, peste boltă, cu bulgări de lut și plăci de gresie, formând un strat de 10-20 cm grosime.

Alte două gropi din sec.al III-lea au fost căpăcate parțial de o locuință medievală, datând probabil din sec.al XVII-lea. Podeaua locuinței, aflată la 0,80 m sub nivelul actual al solului, a fost acoperită cu un strat gros de moloz, de 10-15 cm pe mijlocul încăperii și 30-40 cm de-a lungul peretilor, moloz alcătuit din valuri de cenușă de la suprastructura de lemn tencuit, distrusă prin incendiere. Locuința, de plan dreptunghiular, cu latura mare de 3,80 m și latura mică de 2,50 m, avea o intrare în partea, pe latura de vest. Vârba era dispusă în colțul de NV al încăperii și era de formă circulară cu diametrul de 1,30 m. Nu s-au păstrat "in situ" peretii și bolta cuporului, dar s-au găsit, în vecinătatea vatrăi, cărămizi prăbușite și sfărinate.

Topografic, complexele se aglomerează în treimea vestică a secțiunii, deci în zona din vecinătatea marginii terasei și în apropierea râului.

Raportul prezentat, cu caracter informativ, a încercat să evidențieze rezultatele mai importante ale campaniei 1980. Se confirmă în acest fel existența la Fierbinți-Tîrg a unei bogate stațiuni arheologice, cu mai multe așezări suprapuse din epoci diferite.

N O T E

- 1 Raportul asupra campaniei 1979, împreună cu rapoartele asupra campaniei 1981 și cu raportul detaliat asupra campaniei 1980 vor fi reunite într-un material ce va fi publicat în volumul următor din Cercetări arheologice.
- 2 Descoperirile sunt similare celor făcute de V. Zirra și Gh. Cazimir în anul 1960 la Militari - Cîmpul Boja în bordeiul 7 - cf. Cercetări arheologice în București, vol.I, București, 1963, p.49-71.
- 3 Cuporul a fost construit în maniera "pietrarelor", dar în ceea mai mare parte pietrele au fost înlocuite cu bulgări de lut fixați unul într-alțul. Acest tip pare să fie un hibrid între "pietrarele" propriu-zise, descoperite în nord-estul Munteniei, și cupoarele realizate într-un bloc de pămînt crujat, din sud-vestul Munteniei - cf. Susanna Dolinescu-Ferche, Ciurel habitat des VI^e-VII^e siècle de notre ère, în "Dacia", N.S., XXIII, 1979, p.179-230.

LES FOUILLES ARCHÉOLOGIQUES DE FIERBINTI-
MALU ROŞU, DÉP. DE IALOMITA

Résumé

Les recherches ont confirmé et amplifié les résultats antérieurs, ainsi que actuellement sont attestées les traces d'une habitation de l'âge du bronze, de la deuxième âge du fer, du III^e siècle n.è., des VI^e-VII^e siècles n.è. et du Moyen Age.

La campagne de 1980 a enrichi de nombre des complexes archéologiques avec quinze points encore. Parmi ceux-ci on remarque les fosses de provisions du troisième siècle n.è., la hutte au four des VI^e-VII^e siècles n.è. et la demeure médiévale du XVII^e siècle.

LEGENDE DES PLANCHES

Pl.I.-Habitation médiévale (plan et profil): 1, sol arable; 2, sol gris compact; 3, sol de remplissage de l'habitation; 4, sol gris-brun; 5, sol brun; 6, sol jaune stérile archéologique; 7, cendres; 8, être couvert de cendres.

Pl.II.-Habitation des VI^e-VII^e siècle n.è. (plan et profil): 1, sol arable; 2, sol gris compact; 3, sol de remplissage de l'habitation; 4, sol gris-brun; 5, sol brun; 6, sol jaune stérile archéologique; 7, pierres soudées avec de la terre glaise.